

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/433/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911207583
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5911207583.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, Praha 5, Česká republika, IČO: 00001350, právne zastúpeného: Mgr. Romanom Ambrožom, usadeným euroadvokátom, so sídlom U. XX, V., proti žalovanému: W. M., nar.X.X.XXXX, bytom G. XXXX/X, E., v konaní o zaplatenie 91.322,57 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 6C/28/2012-168 zo dňa 3.7.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 6C/28/2012-168 zo dňa 3.7.2013 zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 91.322,57 Kč s príslušenstvom.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal podanou žalobou voči žalovanému zaplatenie 91.322,57 Kč na tom skutkovom a právnom základe, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o osobnom konte plus, na základe čoho žalobca zriadil žalovanému bežný účet. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa ocitol v nepretržitom debetnom zostatku, ho žalobca vyzval k vyrovnaní debetu. Žalovaný na výzvu nezareagoval a debetný zostatok na účte nevyrovnal. Na základe tejto skutočnosti žalobca v spojení s ust. § 715 ods. 3 Obchodného zákonníka vypovedal zmluvu a následne zrušil účet. Týmto však nebol vysporiadaný záväzok žalovaného. S ohľadom na túto skutočnosť žalobca požadoval od žalovaného uhradenie dlžnej sumy vo výške 91.322,57 Kč, ktorá vznikla na základe neplatenia prečerpania účtu do debetu a je zrejmá zo záznamu z evidencie splátok. Žalobca si uplatnil v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške z dlžnej čiastky od 2.5.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k zrušeniu účtu. Žalovaný uviedol, že dňa 18.11.2010 bol s kolegami na pive, zo štvrtka na piatok do rána skončil prácu a mali ísť domov. V piatok nad ránom asi okolo pol tretej bol vyťahovať 10.000,- Kč z bankomatu na ulici Vyškovicej v meste Ostrava pre kolegu, čo s ním robil. Potom asi o hodinu prišiel ďalší kolega, ktorému tiež vytiahol 10.000,- Kč a na to prišiel ďalší kolega, ktorému vytiahol 15.000,- Kč. Posedeli pri pive do rána, potom išli na byt a dňa 19.11.2010 odchádzal večer do Ružomberka aj s tými, čo boli s ním. V sobotu 20.11.2010 bol doma. Dňa 8.12.2010 mu prišla žiadosť o vyrovnanie debetného zostatku s tým, že účet vykazoval od 22.11.2010 záporný zostatok, ktorý bol vyčíslený na sumu 83.993,14 Kč a mal byť úročený debetnou úrokovou sadzobou. V ten deň volal na klientské centrum a nahlásil, že on žiadny výber v tej dobe neuskutočnil. V ten deň nahlásil stratu karty, nakoľko kartu nenašiel, bolo to dňa 8.12.2010. Osobne sa vybral na pobočku, kde zakladal účet a viedol, že v ten deň v Ostrave nebol a peniaze nemohol vybrať, nakoľko kartu v tej dobe nemal. Ďalej doplnil, že čo mal účet, so svojou kartou nemohol ísť nikdy do debetu, nakoľko to nemal v žiadnej zmluve zakotvené, takže jeho karta ho nemohla pustiť do debetu.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že účastníci konania uzatvorili 27.8.2010 v Ostrave - Hrabůvke zmluvu o ČSOB aktívnom konte, na základe ktorej sa žalobca zaviazal počnúc

dňom 27.8.2010 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet v mene CZK s periodicitou výpisov z účtu mesačne elektronicky. Majiteľ účtu sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte, úročí ČSOB vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou Československou obchodnou bankou. V zmysle článku II. sa žalobca zaviazal vydať žalovanému platobnú kartu na základe uzatvorenej zmluvy. Dňa 27.8.2010 uzatvorili účastníci konania zmluvu o vydaní platobnej karty. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, platnosť a účinnosť nadobudla dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že žalobca i žalovaný môže zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať. Výpovedná lehota bola stanovená na dobu jedného mesiaca a začínala plynúť dňom nasledujúcim po doručení výpovede žalobcovi. Žalobca listom zo dňa 12.2.2011 odstúpil od zmluvy o účte z dôvodu nepovoleného debetného zostatku na účte, pričom upozornil žalovaného na nepovolený debetný zostatok na účte vo výške 87.042,96 Kč, ktorý je úročený debetnou úrokovou sadzbou. Listom zo dňa 1.5.2011 oznámil žalobca žalovanému zrušenie účtu a vyzval ho na úhradu dlžného debetného zostatku najneskôr do 14 dní od doručenia uvedeného listu.

Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 3.7.2013 vzniesol proti uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania z dôvodu uplynutia dvojročnej premlčacej doby. Vzhľadom k tejto skutočnosti sa súd skôr, než preskúmal nárok žalobcu z hľadiska dôvodnosti, zaoberal uplatnenou námietkou premlčania. Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o ČSOB aktívnom konte dňa 27.8.2010. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal počnúc dňom 27.8.2010 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet. Oproti tomu sa žalovaný ako majiteľ účtu zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Z uvedenej zmluvy teda vyplynulo, že žalovaný mohol čerpať peňažné prostriedky do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Uzatvorená zmluva však žalovanému neumožňovala zmluvne povolené prečerpanie, resp. povolené prečerpanie nebolo zmluvne upravené. Uzatvorená zmluva rákala i s možnosťou zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, v takom prípade sa vzniknutý debetný zostatok úročil debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou žalobcom. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že žalovanému nebolo zmluvne povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na účte. Podanou žalobou si teda žalobca uplatnil nárok zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Uplatnený nárok teda nevyplýval žalobcovi zo zmluvy, nakoľko na základe zmluvy žalovaný nebol oprávnený k nepovolenému prečerpaniu prostriedkov na účte. V zmysle bodu 26 podmienok pre platobné karty klientov ČSOB bolo stanovené, že majiteľ účtu nesie zodpovednosť za všetky transakcie bez ohľadu na výšku limitu a je povinný uhradiť škody spôsobené ČSOB nesprávnym použitím platobnej karty, resp. za prípadné prečerpanie disponibilného zostatku (nepovolený debet) podľa príslušnej zmluvy o účte. Keďže zmluva o účte neumožňovala žalovanému dostať sa do nepovoleného debetu v zmysle zmluvy, podmienky s takouto možnosťou rákali s tým, že žalovaný, resp. majiteľ karty je povinný uhradiť škody spôsobené Československej obchodnej banke nesprávnym použitím platobnej karty. Ak teda uzatvorená zmluva neumožňovala povolené prečerpanie a nastalo zmluvne nepovolené prečerpanie, súd zistil, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu. Podanou žalobou si však žalobca voči žalovanému škodu neuplatnil. Súd teda zistil, že v danom prípade záväzok žalovaného voči žalobcovi nevznikol titulom uzatvorenej zmluvy, ale titulom spôsobenej škody za zmluvne nepovolené prečerpanie účtu. V zmysle Obchodného zákonníka platného na území Českej republiky ust. § 397 je všeobecná premlčacia doba 4-ročná, pokiaľ nie je v zákone uvedené inak. V danej veci však súd prihliadol na tú skutočnosť, že hoci je zmluva o bežnom účte tzv. absolútnym obchodom, to znamená Obchodným zákonníkom sa upravujú vzťahy medzi účastníkmi konania bez ohľadu na ich postavenie, nemožno opomenúť, že zároveň je táto zmluva i spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko banka vystupuje ako dodávateľ služby a žalovaný ako spotrebiteľ. V danom prípade sa preto musia uplatniť ustanovenia zákona, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca mal vedomosť o škodcovi a výške spôsobenej škody dňa 21.11.2010, kedy bol uskutočnený posledný sporný výber z bankomatu, pričom bolo zrejmé, že výber bol uskutočnený prostredníctvom platobnej karty žalovaného so znalosťou príslušného PIN kódu. Od uvedeného dňa mal teda žalobca dostatočnú vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá a aká bola výška vzniknutej škody. Žalobca podal žalobu na Okresný súd Ružomberok dňa 8.12.2011, avšak svoj nárok

odôvodnil od uzatvorenej zmluvy o ČSOB osobnom konte a nie titulom náhrady škody. Táto skutočnosť mala za následok, že k premlčaniu nároku žalobcu došlo dňom 21.11.2012. Hoci teda žaloba bola podaná na Okresný súd Ružomberok pred uplynutím premlčacej lehoty, žalobca si uplatnil nárok titulom zmluvy a nie titulom náhrady škody. Táto skutočnosť mala za následok, že premlčacia doba ohľadom nároku na náhradu škody neprestala plynúť a plynula naďalej i napriek podanej žalobe na Okresný súd Ružomberok dňa 8.12.2011. Preto námietka vznesená žalobcom ohľadom uplynutia premlčacej doby je dôvodná, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní vytýkal prvostupňovému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní zdôraznil, že uzatvoril s odporcom zmluvu o ČSOB aktívnom konte (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol odporcovi zriadený bežný účet. Odporca v zmysle bodu I. 2. zmluvy, prešiel do nepovoleného prečerpania a to až do výšky 91.322,57 eur. Preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy, o čom listom odporcu upovedomil. Následne mu zaslal oznámenie o zrušení účtu, v ktorom ho vyzval na úhradu dlžnej sumy. Keďže odporca nereagoval, debet nevyrovnal, navrhovateľ bol nútený uplatniť svoj nárok na súde. Odvolateľ nesúhlasí so zamietnutím návrhu, keď súd prvého stupňa zistil, že v danom prípade záväzok žalovaného voči žalobcovi nevznikol titulom uzatvorenej zmluvy, ale titulom spôsobenej škody za zmluvné nepovolené prečerpanie účtu. Súd ďalej vyvodil záver, že vzhľadom na skutočnosť, že k škode došlo dňa 21.11.2010, pričom žalobca podal žalobu na súde dňa 8.12.2011, k premlčaniu došlo dňa 21.11.2012 a to na základe skutočnosti, že žalobca svoj nárok odôvodnil titulom uzatvorenej zmluvy o ČSOB konte a nie titulom náhrady škody. Súd ďalej uvádza, že premlčacia doba ohľadom nároku na náhradu škody neprestala plynúť a plynula aj napriek podanej žalobe. V tejto súvislosti poukazuje na súť. § 402 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie, za jeho začatie alebo uplatnenie práva už v začatom konaní. Odvolateľ je za to, že žalobca je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, no nemusí ho právne vyhodnotiť a odôvodniť. Ak ho však predsa v žalobe právne vyhodnotil, súd týmto nie je viazaný, pretože je vždy vecou súdu, aby podal jeho právnu kvalifikáciu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 MCdo 4/2011). Navrhovateľ naďalej trvá na tom, že nárok, ktorý si uplatnil súdnou cestou, mu vyplýva zo zmluvy o ČSOB aktívnom konte, ktorú uzavrel s odporcom dňa 27.8.2010. Odporca nemal zmluvne upravené povolené prečerpanie, avšak zmluva v bode I.2. upravuje možnosť, že sa odporca dostane do nepovoleného prečerpania a tento jeho debetný zostatok bude úročený úrokovou sadzbou, ktorú vyhlasuje ČSOB. V prípade, ak by odporca mal samostatnou zmluvou upravené prečerpanie, jednalo by sa už o povolené prečerpanie (a nie nepovolené). Navrhovateľ nesúhlasí s názorom súdu, že ak si navrhovateľ uplatnil nárok titulom zmluvy a nie titulom náhrady škody, premlčacia doba plynula aj napriek podanej žalobe. Ak bol súd presvedčený o tom, že navrhovateľovi nevznikol nárok titulom uzatvorenej zmluvy, ale titulom spôsobenej škody, mal navrhovateľom uplatnený nárok podriaďiť pod iné hmotno-právne ustanovenia, než akého sa žalobca domáha a v tomto zmysle rozhodnúť. S poukazom na uvedené navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje trovy odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozhodnutie, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, mal preukázať, že navrhovateľ sa podanou žalobou zo dňa 1.12.2011 domáhal zaplata sumy 91.322,57 Kč s prísľušenstvom, t.j. spolu so zákonným úrokom z omeškania zo sumy 91.322,57 Kč za obdobie od 2.5.2011 do zaplata vo výške základnej úrokovej sadzby ECB stanovenej k prvému dňu omeškania dlžníka s plnením navýšenej o 8 percentuálnych bodov. Nárok odôvodnil tým, že s odporcom dňa 27.8.2010 uzatvoril zmluvu o ČSOB aktívnom konte, na základe ktorej bol odporcovi zriadený bežný účet. Odporca v zmysle bodu I.2. zmluvy o ČSOB aktívnom konte prešiel do nepovoleného prečerpania do výšky 91.322,57 Kč. Preto navrhoval odstúpiť od zmluvy, o

čom odporcu listom upovedomil, zaslal mu oznámenie o zrušení účtu, v ktorom vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Odporca na uvedené nereagoval, preto navrhovateľ sa domáhal, aby súd túto povinnosť uložil odporcovi. Odvolací súd zo spisového materiálu mal preukázanú zmluvu o ČSOB aktívnom konte, výpoveď zmluvy o účte, oznámenie o zrušení účtu a relevantnú časť histórie úverového účtu.

Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym posúdením prvostupňového súdu, ktorý žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný na pojednávaní dňa 3.7.2013 vzniesol proti uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania z dôvodu uplynutia dvojročnej premlčacej lehoty, keď mal preukázané, že aj keď žalobca podal žalobu na okresný súd podľa prezenčnej pečiatky dňa 8.12.2011, no svoj nárok odôvodnil od uzatvorenej zmluvy o ČSOB osobnom konte a nie titulom náhrady škody, keď táto skutočnosť mala za následok, že k premlčaniu nároku žalobcu došlo dňom 21.11.2012 a tak hoci žaloba bola podaná na okresný súd pred uplynutím premlčacej lehoty, žalobca si uplatnil nárok titulom zmluvy a nie titulom náhrady škody, keď táto skutočnosť mala za následok, že premlčacia doba ohľadom nároku na náhradu škody neprestala plynúť a plynula naďalej i napriek podanej žalobe dňa 8.12.2011 a keďže žalobca v priebehu súdneho konania neuskutočnil príslušný úkon a nepožiadal súd, aby pripustil zmenu návrhu tak, že si bude svoj nárok uplatňovať titulom náhrady škody a nie titulom uzatvorenej zmluvy, súd skonštatoval, že námietka vznesená žalobcom ohľadom uplynutia premlčacej doby je dôvodná, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnym posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa konštatuje, že žalobca bol povinný, čo aj urobil, žalobou uplatnený nárok skutkovo vymedziť. Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu v zmysle zásady „iura novit curia“ - súd pozná právo. Pokiaľ súd rozhoduje o nároku na plnenie na základe skutkových okolností, so zreteľom na povahu ktorých alebo spôsob opísaných ktorých prichádza do úvahy, možnosť podriadenia žalobou uplatneného nároku pod inú hmotnoprávnu normu než je uvedená v žalobe, musí vec správne posúdiť podľa zodpovedajúcej normy bez ohľadu na to, či je v žalobe uvedený právny dôvod požadovaného plnenia. V preskúvanom prípade žalobca vymedzil skutkový rámec, z ktorého vyvodzoval svoj nárok na zaplatenie požadovanej sumy, preto pochybil súd prvého stupňa, keď vyvodil záver, že vzhľadom na skutočnosť, že k škode došlo dňa 21.11.2010 a k premlčaniu došlo 21.11.2011 a to na základe skutočností, že žalobca svoj nárok odôvodnil titulom uzatvorenej zmluvy o ČSOB konte a nie titulom náhrady škody, preto premlčacia doba ohľadom nároku na náhradu škody prestala plynúť a plynula aj napriek podanej žalobe, a preto žalobu z dôvodu uplynutia premlčacej doby zamietol. S poukazom na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.